

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg skal blot gentage: Der er ingen nye meldinger. Der er ingen nye holdninger i Venstres syn på udbud og arbejdsmiljø, de er, som de hele tiden har været.

Men det, der tilsyneladende er nyt her, er snarere SF's syn på EU. Når hr. Ole Sohn siger, at man gerne må gå videre end det, EU's rammedirektiv lægger op til, er det jo en kovending i forhold til hidtidig SF-politik, hvor man netop har ønsket at fastholde parternes muligheder for selvbestemmelse så langt som overhovedet muligt. Hvad er det, man ønsker her? Skal vi nu til at lægge os ned for EU? Er det det, hr. Ole Sohn lægger op til? Eller skal vi som hidtil fastholde den danske selvbestemmelsesret og nærhedsprincippet, som var med til at sikre den danske model?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg tror, Venstre vil erindre, at de gange, hvor Venstre sammen med regeringen – det tjener ikke regeringen til ære – har foretaget indgreb over for den danske model på arbejdsmarkedet, har SF altid stået vagt om modellen og været imod Venstres og regeringens indgreb, så derfor er der ikke tale om en nyorientering fra SF's side. Vi har bare givet til kende her fra talerstolen, at vi finder, der er nogle meget uklare formuleringer i lovforslaget, også om implementeringen af rammedirektivet, og derfor ønsker vi at få dem uddybet og præciseret under udvalgsbehandlingen. Det er i al beskedenhed sagen.

Som udgangspunkt finder vi, at lovforslaget er godt, for det er en væsentlig imødekommelse af en lang række af SF's synspunkter. Men vi mener bare, at det kan formuleres klarere, så tingene ikke kan misforstås og give anledning til efterfølgende debat, og det er derfor, vi tilkendegiver her, at vi har en række spørgsmål, som vi ønsker afklaret under udvalgsbehandlingen. Det skal ikke forstås som en kritik af lovforslaget, men blot at vi går konstruktivt ind i det udvalgsarbejde, som forestår.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Klaus Kjær som ordfører.

Klaus Kjær (DF):

Intentionerne med lovforslaget er sikkert gode, og Dansk Folkeparti er enig i, at der fortsat sker alt for mange arbejdsskader på trods af mange

års indsats vedrørende arbejdsmiljøet. Men midlerne til at få nedbragt antallet af arbejdsskader og arbejdsulykker er vi ikke helt enige om, og jeg skal derfor kort kommentere de enkelte elementer i lovforslaget:

For så vidt angår udbyderansvaret, fremgår det af forslaget, at det primært tager sigte på professionelle udbydere, og det vil vel hovedsagelig sige offentlige institutioner. Det er imidlertid ikke udelukket, at private udbydere er omfattet af lovforslaget. Og jeg finder det vanskeligt på tilfredsstillende vis at fastsætte krav til de overvejelser, som udbyder skal medtaget i sit udbudsmateriale, uden at det blot bliver en standardpassus om, at udbudet er betinget af, at arbejdsmiljølovens regler er overholdt.

Med hensyn til bygherreansvaret er det vel også navnlig offentlige bygherrer, der tænkes på. Men selv mindre erhvervsdrivende, ja, end- og helt private husbyggere vil blive omfattet af, at samordningsforpligtelsen fastholdes hos bygherren. Mange små private bygherrer vil i realiteten ikke aktivt få nogen væsentlig indflydelse på arbejdsmiljøet i planlægning og opførelsen af byggeriet, som de i øvrigt ikke har nogen som helst forudsætninger for.

Dansk Folkeparti er også som udgangspunkt modstander af, at navnlig særlig belastede brancher, som oven i købet udpeges af arbejdsministeren efter bemyndigelse, bliver pålagt et gebyrbelagt tilsyn, uden at dette konkret fører til, at der ved tilsynsbesøget konstateres arbejdsmiljømæssige overtrædelser. De særlig nævnte virksomheder kan med rette føle, at der på dem og andre virksomheder gøres en økonomisk forskelsbehandling.

Med hensyn til at give administrative bøder, når ansatte overtræder givne sikkerhedsforanstaltninger, er vi i Dansk Folkeparti også meget forbeholdne. Jeg kan umiddelbart ikke komme i tanke om andre tidligere eksempler end lovgivningen om tvungen brug af sikkerhedsseler, hvor det er strafbart at foretage handlinger eller udeladelser fra handlingen, hvor udeladelsen alene i sig selv kan påføre den pågældende selv skade og ikke kan skade nogen som helst andre.

Men i tilfældet med den tvungne brug af sikkerhedsseler er det dog politiet, som giver bøder, og borgeren, som har mulighed for at få prøvet sagen ved domstolene, hvilket ikke er tilfældet i det foreliggende lovforslag, hvor det er Arbejdstilsynet, som kan udele administrative bøder uden iagttagelse af retssikkerhedsmæssige grundregler.